

EL POBLE: CATALA

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES: 5.00 pessetes trimestralment PAISOS D'UNIO POSTAL: 1.50 pessetes trimestralment

ANY VI • Barcelona, dimecres, 22 de desembre de 1909 • NÚM. 1757
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ A UN VOLUM TRIMESTRAL DE LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES: 5.00 pessetes trimestralment BARCELONA: 1.50 pessetes trimestralment

5 Cts.

PASTILLAS MORELLO

GRANS MAGATZEMS

EL SIGLO

ACTUALMENT
OCASIONS EXCEPCIONALS EN ARTICLES PERA
TAULA Y REGAL

Jocs de tres olles De planxa de ferro, es- malt blau y blanc, cabuda 5, 3 y 1 litre; El joc, a pessetes 480	Vaixelles de pisa extra Decorades ab finissims rams y filets or, compost de 73 pessets; Un, a pessetes 44	Serveis de mitja cristall Pera taula, compostos de 51 pessets; el joc, a pessetes 785
---	---	--

Jocs pera postres - Gervessers - Jocs café
Cuberts - Ganivets - Trinxants - Cullerets
Centres - Florers - Cenatxos - Miralls - Quadros

AIGUA DE COLONIA ROM QUINA Preparació especial pera aquests magatzems. El frasc de 1 litre a pessetes 290	MONEDERS Dues borses, de plata de llel, pera senyor. Un, a pessetes 550	SAVÓ "MONSTRUO" Classe fina, fabricació es- pecial pera EL SIGLO; la capa de tres pas- tilles; a pessetes 145
--	--	---

Polveres - Jocs de tocador - Pulseres - Gemelos
Bustes - Albums pera retrats - Piles, etc., etc.

PREUS CONSIDERABLEMENT REDUITS DURANT ELS DIES D'EXPOSICIÓ

Variadíssima colecció d'objectes
pera el
Arbre de Nadal
Verdader regal - Dietari EL SIGLO pera 1910
El més complet, útil y econòmic; un, a pessetes 075

Calendari pera 1910; bonics dibuixos; un, a pessetes 015
Blocs pera calendari, un, a pessetes 015; el cent, a pessetes 1175
VARIAT ASSORTIT EN ALBUMS Y TARGETES POSTALS

SALÓ ROBIRA - LIQUIDACIÓ PER CESSAR
QUADROS DELS MÉS REPUTATS ARTISTES. - CARRER FERNANDO, núm. 59

LAXIN

DELICIOSOS BOMBONS PURGANTS
D'EFFECTE SUAU Y SEGUR
DEMANIS A LES FARMACIES

Xampanyys
LICORS, VINS GENEROSOS Y SUPERIORS
PREUS REDUITS

"MARCA PRAT"
Rambla de les Flors, 16 y Salmerón, 71 (GRACIA)

FUNERARIA FERRAN 8, Palla, 8
TELEFON 949

Electre-motor alemany (marca A. B. G.), forsa 3 cavalls
SE VEN. -- Raó: Vila-Vila, 76, 8. or 2.

Els que tinguin tos
FILLS DE F. MAS SARDA
RANBLA DEL CENTRE, 20. BARCELONA
Negociem els cupons interior y Amortizable
4 p. 1/2 Municipals, Obligacions ferroviaris y
Foment d'Obres, venciment 1 de janer.

Màquines pera cosir
Màquines pera fer mitja
Santasusana
AVANTS: CARME, 34
ARE: CARME, 40
CANTONADA CARRER DE DOCTOR DOU

Les paraules y les obres

Quan, en vigílies de les passades eleccions, l'Esquerra catalana llenà al públic el seu programa d'acció municipal, va produir un curiós fenomen: tots els nostres adversaris, fins aquells que més distants se troben de les nostres característiques, tant pel cantó de la llibertat com pel de la catalanitat, no sols tractaren de afilar-se'n els nostres punts de vista, sinó que proclamaren sorollosament que ja de molt abans ja'ls tenien per compte propi y que nosaltres, al redactar aquell document, no havíem fet altra cosa que plagiarlos. Nosaltres també ho hem dit això, nosaltres també ho volem això, cridaven de totes bandes. Y fins alguns pretenien demostrar que ja havien convertit en realitat, en obra positiva, bona cosa d'aquell programa.

Convençuts per experiència del poc valor que tenen certes paraules en vigílies d'eleccions, sabíem per endavant que totes aquelles protestes y totes aquelles mostres de conformitat quedarien al cap d'avall en ben poca cosa. Sabíem més: sabíem que la majoria d'aquells que's declaraven espoliats pel nostre programa, afirmant que'ls havíem pres la bandera molt abans per ells aixecada, al venir la hora de realitzar aquelles reformes, la paternitat de les quals s'atribuïen, no sols no vindrien a somar llur esforç a la nostra empena pera dur-les a terme, sinó que se'hi posarien obertament en contra.

Y aquella fàcil promesa de començar a realitzar-se, en el nostre programa d'acció municipal s'hi consignava la necessitat de emprendre una reforma tributaria, tant pera reforçar els ingressos de la ciutat, necessitat de recursos pera acudir a tot lo que d'ella exigís la vida moderna de les grans urbs, com pera arribar a una més equitativa distribució dels impostos municipals, avui en gran part satisfets per les classes desheretades. Doncs bé, en el pressupost que aprovà darrerament la Junta municipal hi ha dos impostos orientats en aquest sentit: el d'inquilinitat pera conservació y neteja de clavagueres y el que recau sobre les tribunes. La justícia d'aquests impostos no pot esser més evident. L'un, el darrer, se paga pera una veritable utilització de la via pública, perquè si bé no se'n aprofitaria'l sol, se'n aprofitaria l'espai, en el últim terme ve a esser lo mateix. L'altre's paga pera sostenir un servei que beneficia directament a la propietat urbana. Cal tenir present que l'any passat, al ferse l'informació pública respecte an aquells pressupostos que anaven a l'ajuntament, únicament les associacions de propietaris, que hi estaven directament, egoístament interessats y que no representen, ni de molt, tota la propietat urbana de Barcelona, combatien dits impostos. Totes les demés entitats que adquirien a l'informació, totes absolutament, demanaren que se mantinguessin.

Y quina fou la conducta de la Junta Municipal davant d'aquests impostos? Els vocals no regidors, seguint la tàctica ja vella de posar per damunt dels interessos de la ciutat els egoismes de certs estaments, els combatien a peu y a cavall, com si en comptes de tractar-se d'un petit tant per cent y de mesquines quotes que la més grossa no passa de cinc pessetes, se tractés de la ruina total de la propietat urbana. En canvi, la majoria de regidors defensà llealment l'hisenda comunal, fins a aconseguir que'ls impostos s'aprovessin. Fixeu-vos que hem dit la majoria y no la totalitat. Hi hagué tres regidors, els noms ja sortiren en la ressenya de la sessió, que tingueren la desgracia de fer causa comú ab aquells que sacrificarien la ciutat pera estalviar-se uns quants centims. Y heus aquí com se va posant en clar que totes aquelles adhesions al nostre programa en vigílies de la lluita electoral, eren fan sols mirallets pera cassar electors ingenuos, desitj d'aprofitar en benefici propi l'immensa sensació produïda a la ciutat per aquell programa orgànic de tota una acció municipal.

Més encara. Després d'aprovar aquests impostos, va presentar-se una esmena demanant que's votés un nou impost del mitg per cent sobre l'inquilinitat, pera dedicar-lo a millorar les condicions de la primera ensenya, donant escola franca a tothom. Y aleshores ja no foren aquells tres regidors exclusivament els qui combatieren la reforma. De tots els indrets del Consistori s'aixecaren veus rebutjant-la, qui per una cosa, qui per una altra y fins per què la trobava reaccionaria.

Aquest resultat no pot sorprendre a ningú que conegui'l valor que tenen les paraules de certs polítics en vigílies d'eleccions. A nosaltres no'ns ha sorprès. Sabíem per endavant que totes aquelles interessades paternitats que's presenten reclamant respecte als punts d'acció municipal que constitueixen el programa de l'Esquerra, eren esquiters pera la pesca de vots en la jornada electoral y ja'ns figuràvem que res havia de quedar-ne així que fos qüestió de convertir les paraules en obra. Ara se veu de quina mena eren l'amor y l'entusiasme que deien sentir per les reformes consignades en el manifest els nostres adversaris.

Què vol dir això? Que no podem refiar-nos de ningú pera tirar endavant aquelles reformes, que Barcelona no pot esperar de ningú que no sigui l'Esquerra la realització d'aquelles innovacions que han de conduir-la a futura prosperitat y grandesa. Y vol dir també que tenim el dever imperiós de posar totes les nostres forces en la constitució d'una democràcia catalana, enèrgica y decidida, que pugui apoderar-se en breu terme del govern de la ciutat, pera que aquella grandesa sigui aviat cosa real y positiva, no l'una inscrit solament en la nostra bandera de lluita.

SPORTULA

La bogeria imperial

Y, heus aquí com la Czarina, tema fàcil a les operetes y als aires joiosos, esdevé un tema de tragedia shakespeariana, Lady Macbeth, els ulls vagant en la visió roja y vindictriu, davalla els graons del Palau d'Hivern, «He matat la sònia» Les mans, les mans afiladament aristocràtiques, les mans pàlides, models pera posar davant els pintors autics, vermellengen en la il·lusió de la follia, «Encara l'olor de sang»

Millady, es sang de Poble, Dirieu que posa una bella encisor de rubis entre'ls dits vostres. Podeu béure-la, que es transubstanciada en vi generós de sacrifici. Vos, tal volta, coloma occidental, desocultada a la barba fortíssima eslava, incapaç d'adaptar-vos a la patria nova y fàctica, no heu sabut revestir-vos la vostra túnica de complicitat en la terrible repressió.

En el sossego de la vostra cambra, el plany de les víctimes no s'ha apagat entre'ls fassos imperials. Vos, tal volta, no heu posat la mà de Madame Veto al peu de la tirania barbrament bella. Per això la vostra immolació d'avui es dolça als déus cruels que l'han ordenada, dolça ab tota la pura i fructuosa de la seva innocència. La vostra desgracia us vindrà tal volta, perquè'ls vostres ulls interiors no han sabut resistir l'espectacle, y heu tremolat de compassió, es dir, de passió vostra rimant ab la passió dels altres, tot escoltant el chor tràgic dels caiguts.

La rojor de les mans vostres, altres l'han debatida. Y vos us aveneu, voluntàriament oferida a l'irritació de les ultravenjances, ab l'albura de la cara torturada, presentant les mans ont s'encendia la jaca vermella com la perforació d'un clau en el Gòlgota.

EOSEOR

De Madrid estant

Varem dirho...

No té haurà reunit de Cortes. Els ministres ho confessen ara; nosaltres ja varem dirho fa prop d'un mes. Els llegidors d'EL POBLE CATALA que tinguin bona memoria recordaran que, des dels primers moments de la situació monètica, hem sostingut contra les imprecisions contradictòries dels periodistes oficiosos que en Moret no aniria al Parlament, com no fos en el cas desesperat de buscar el suïcidi.

Si'ls diputats catalans que fa poc van reunir-se a Barcelona pera senyalar orientacions parlamentàries en el cas de que en Moret resolgués presentar-se a les Cambres, haguessin cregut els nostres humils vaticinis, podien estalviar-se la molestia de la reunió y de les discussions conseqüents.

An en Moret, més que endreçar, se fa procés endavariu; an en Moret no es possible jutjarlo per les seves paraules. Deixeu sempre de lo que digui y pensu tan sols en lo que vol dir.

La política no es art d'interpretació. Si la política s'escriu sobre paper patat, tot hom serviria per polític, ab una miqueta de bon oïdo y ab el cap un xic despert, qualsevol aprenent del comerç podria fer la competència an en Romanones y an en Sánchez Guerra.

La política espanyola no respecta lleis d'harmonia ni de lògica. Art de gitano, hi ha que havien viscut molt entre'ls polítics d'aquí pera entendre'ls. De vegades una mateixa cosa pot tenir significats ben diferents. Trencar un cantó, segons com se fassi y què hi a l'encandida, pot voler dir malaltia, mort, casament o batge.

Tot es qüestió de corazonada. Per corazonada varem dir que en Moret no obriria les Cortes. Per corazonada varem sostindre sempre que'l projecte d'Administració local no seria llei.

Per corazonada hem dit que abans de les eleccions generals tindrem un govern presidit per en Weyler. Y sempre encertem. Fa tres anys, senyors y amics, tres anys cast justos, que no fem més que estudiar ben d'aprop costums gitans.

Madrid, 17 de desembre.

Quan un no vol!...

L'hostilitat implacable, les rancúnies entre conservadors y liberals, la bestialitat que corcava'l tronc del vell garrofer dinastià, ha desaparegut. L'abracada a can Querol, la forta estreta de mans y de pits que van donar-se en Maura y en Moret a les portes de la cambra mortuoria del que fou eminent escultor català, ha sigut el Vergara d'aquesta lluita civil entre'ls germans de la comunitat monàrquica.

En Moret ofereix perdó y esmena; en Maura dona per no dites les paraules del Senat; d'aquí endavant hi haurà pau, discutiuran el encasillat de les vinentes eleccions generals en bon amor y companyia, se repartiran les senadureries vitals y hi haurà credencials escadusseres pera'ls conservadors necessitats.

Han fet comprendre an en Maura que les seves baralles ab en Moret no eren periquitiques y podien ocasionar grossos perjudicis a la monarquia dels seus amors. Li han dit an en Moret que era precis transigir ab certs apassionaments en bé de la causa comú y deixar en oblid certs agravis.

Y se donen explicacions, se prometen vint d'acord, s'abracen.

En Maura ja no dirà més que governen els anarquistes y que l'esperit den Ferrer volta pels passadissos del ministeri de la Governació. En Moret se ciutadà de no repetir allò de que'l partit conservador es un perill imminent pera l'equilibri de la monarquia y pera la pau d'Espanya. En Romanones ja no tornarà a parlar del pròxim fi de les seves devocions realistes. En Lluque se guardarà a la butxaca aquell duro ab el bust de Alfons XIII que estava disposat a canviar en pessetes republicanes.

Al saló de conferències del Congrés, la gent menuda, els polítics d'esperdenya y cam d'olla, han acudit l'abrac dels que's ab entusiasme.

Els no volen res implacable; són gent senzilla que desitgen gran tranquil·litat y credencials quan són a dall y una mica de influència als ministeris pera arreglar assumptes administratius, quan els ve la temporada d'estar a sota. Per això's necessita certa armonia de relacions, quietut y bonansa, ja que'ls polítics d'esperdenya pateixen d'un mal que no vol soroll.

Avui estan contents. Imitant als grossos, també ells s'abracen: «Quanto me alegro», «Si todos somos unos», «Si no podía ser», «Venga otro abrazo», «Vamos al buffet que tomaremos cerveza», «En el ministerio de Hacienda tiene usted un amigo para lo que guste mandar», «En el Circulo Conservador me tiene usted á sus órdenes».

Tots els diàlegs acaben ab dolces paraules que demostren lo molt que tothom desitjava la conciliació.

«Todo es júbilo hoy en la gran Toledo»

Madrid, 18 de desembre.

A BÉLGICA

El manifest dels socialistes

Abi motiu de la mort del rei Leopold II, la Junta permanent del Consell general del partit socialista belga ha decidit la publicació del manifest següent, en el qual els socialistes belgues renoven la seva fe de republicans:

«En el moment en que, Leopold II desaparegut, Albert I es crida a pujar al tron, el partit obier deu a si mateix, al seu passat, al seu programa a la salvaguarda dels interessos obiers, el record solennitat de la seva professió de fe republicana, a la qual se proposa restar inquebrantament adherit.

«Sota'l regnat que ha finit, l'antiga concepció de la reialesa burgesa ha experimentat profundes alteracions.

«Fa vint o trenta anys que'l rei no era més que un símbol; ab Leopold II, ha devingut el gran organitzador de la lluita política del capitalisme contra el proletariat.

«En l'època dels Malou y dels Frère-Orban, el rei no era més que'l pseudònim dels seus ministres; després s'ha convertit, per obra y gracia de l'alta banca, en l'amo del govern, en el principal inspirador de sa política, en el capdill poderós dels grans financers y dels capitans de indústria.

«En temps passats, el rei no postava a la nació més que'ls 3.300.000 francs de la llista civil; avui ens costa descents milions, que se li han pagat per l'annexió del Congo, les sumes fabuloses que engoleix el militarisme y demà potser — per la política del rei el sobreviurà, — les despeses que implicarà la creació d'una marina de guerra.

«Per totes aquestes raons, el partit obier ha combatut sempre per la República y contra la política real. En aquesta actitud persistirà.

«Endebades se imaginem alguns que'l canvi de persones motivarà canvis essencials en l'actiu de la monarquia respecte al proletariat.

«Albert I governarà com son oncle, de acord ab l'alta banca, l'alta indústria y el alt comerç. No podrà pas governar sense ells, y si se'n volgués separar, seria aixafat. Si no té, com Leopold II, prou forsa d'esperit y de caràcter pera conduir als privilegiats de la classe capitalista, serà conduït per ells. De totes maneres, serà l'instrument de l'opressió d'aquells que treballen per aquells que s'enriqueixen ab els treballs d'altri.

«Entre'l Socialisme y la Monarquia no hi ha reconciliació possible, y, en el moment en que la Bèlgica oficial se disposa a acallar al rei Albert I, en el moment en que s'intenta posar al monarca una jurisdicció de falsa democràcia, de tots els pits obiers, sortirà, en un immens clamor, aquest crit d'esperansa y de repete:

«Visca la República social!»

Firma el document, entre altres, l'illustre diputat Vandervelde.

COMENTARIS

LA CIUTAT LLIBERAL

Ahir, en Maetzu, ab aquest títol, publicava un gran article. En Maetzu ha resumit el seu pensament en una frase: la ciutat liberal és el quixotisme organitzat. La definició té una justesa extraordinària, perquè la ciutat liberal és la lluita contra'l mal; però la lluita directa, material, contra tot lo que constitueix una negació absoluta, com la fam, com l'analfabetisme, com la malaltia, com els carrers rònecs y ombrívols, Quixotisme no ho es encara això, més aviat sembla sanxopandisme.

En la concepció ciutadana den Maetzu, hem trobat que hi ha massa preocupació econòmica, massa esperit de pressupost, massa lissó de municipalisme. Es a dir

que allò que es ciutat liberal, el petit Estat lluitador, també podria anomenarse ciutat conservadora, per exemple, perquè el liberalisme fet ciutat es quelcom més que la casa milenària que s'enderroca y l'escola que minva la multitud analfabeta. Ciutat conservadora podriem anomenar a la nostra de 1888. En ella encara no exercia la democràcia l'hegemonia, ni estava creat aquest esperit cívic que just ara comença, entre nosaltres, a sortir de l'infancia, y, no obstant, la ciutat actual ve d'aquella en lo que entranya renovació material, transformació urbana, Madrid pot fer la seva Gran Via, la canalització del Manzanares, la destrucció dels seus barris miserables, y no ho serà encara de liberal Madrid, perquè ni en ell existirà en front del palatinisme el liberalisme tostat, d'ideal que perenneja, no lo d'eleccions que passen, ni contra el esperit descausat de la seva superposició provincial, el dabit de la ciutat que sent bates d'estranyes maternal.

A nosaltres ja'ns va bé la definició den Maetzu, però a la ciutat la farem ofensiva y fins la denominarem així: la ciutat obiera. Perquè una vella pedra serà una dolenta cosa pera'l decor públic, però no es tan sols ab pedres noves que viu una ciutat, y l'ofensiva ciutadana té d'anar contra l'insana lletgesa dels carrerons, però també contra les velles esportives. Y devotament resulta preferible això que lo altre, perquè una reforma pedagògica finirà sempre més alta utilitat que l'alcovet un nou edifici escolar. I què hi fan els locals lluminosos y confortables, si en ells els infants ja's malogren pera la vida! Contra les escoles recentment clausurades no era aquest l'argument conservador? «Si — deien — tot es costós, tot es higiènic y agradable, però tota'l confort s'amaguen les idees nefandes». L'ideal serà l'escola nova ab els noms ideals pedagògics, com l'ideal seria un paral·lelisme entre la creixença de la matèria y la de l'ànima de les ciutats. Reforma per reforma, té home modern y liberal, digues què preferides la Reforma o'l Pressupost de Cultura?

Es clar que's té d'evitar aquesta alternativa, y d'aquí el repar que fem a l'article den Maetzu. Hi ha que batre les cases rònecs, les aigües mortals, el pauperisme, l'ignorància, però també's dogmes imposats, les oligarquies autoritàries, les morals esquifides, l'esperit d'usurer, les plebies postums, l'art carnicíu y oficial. Aquesta acció ofensiva té d'esser la acció de la ciutat liberal y presentment que ho serà en l'urb nostra y en les altres de Espanya. Perquè les ciutats espanyoles comencen a esser republicanes, havent en elles una fransesa de creació. Y conforme creix en elles la ansia renovadora, disminueix la empena conservadora, fins a un punt que en els dies nostres no seria possible la repetició de lo de l'any 1888, si governessin els conservadors. La avança s'ha apoderat de l'esperit conservador, que a l'Anglaterra ab els pressupostos den George, com aquí ab el de Cullera va tenir una extremada exteriorització. L'oposició a que siguin aumentades les peses xifres contributives, constitueix arreu la característica dels conservadors, de tal mode, que en totes les ciutats se donarà com ara a l'Anglaterra, l'espectacle d'una lluita contra'ls possessors de riquesa, que tanquen les seves caixes a les necessitats ciutadanes. Y es per això que ab tots els respectes, hem escrit darrera la frase pla Ciutat liberal, den Maetzu, la nostra paraula: sofensiva.

Per la Esquerra al Baix-Empordà

La constitució definitiva de l'Esquerra catalana va convertir-se en unímit denall de tots els indrets de Catalunya surten veus reclamant ab urgència. Y quan es el poble que vol una cosa, aviat devé realitat definitiva.

Com a mostra de l'unanimitat y la veu-mencia d'aquest desig, publiquem a continuació un notable article, que'l nostre amic Linares publicà diumenge passat a «La Crònica», el valent periòdic republicà de Palafrugell.

«Tots aquells qui fa algun temps prenen part activa en el moviment polític de nostra terra, y portats pel nostre temperament y per les circumstancies hem intervingut en l'organització de les llistes electorals que s'han succeït en aquesta comarca desde'l glorios resorgiment de Catalunya que se'n digué Solidaritat Catalana, ab l'inconvenient més gran que ens hem trobat, l'obstacle que més enèrgies ens ha absorbit, ha sigut la diversitat de grups, ab més o menys organització, en que estan dividits els republicans del Baix Empordà. Població existeix en la qual, sense comptar els lerrouxistes, ni el gros nombre de republicans no adherits a cap grup, l'existència qualse de diferents ab les seves justes o comistes. El temps y el treball que per posarlos a tots d'acord — quan se logra — cal esmersar-hi, sols el coneix el qui s'hi ha trobat: temps preciós, treball que empleat diferentment tant de fruit donaria y que, avui, desgraciadament, posa que'ls liberals del Baix Empordà tinguin la forsa que per llur nombre els correspon y que l'esforç grandios que en les llistes electorals y en la propaganda dels ideals s'esmena, estigui en relació ab el resultat obtingut.

Aquesta situació de les forces republicanes del Baix Empordà, aquesta gran diversitat de grups en que esmen acoblats els qui perseguiu un mateix fi, no pot continuar més: es indispensable, es de tot punt necessari que s'arabi. La causa de la llibertat y el bé de la nostra comarca ho exigeixen, y pera assolir-ho hem de fer tots tota mena de sacrificis.

Si tots volem una mateixa cosa, si tots tenim un ideal comú, si ja avui, s'entor-

INFORMACIO
DE
BARCELONA

EL TEMPS. — Segueix fent bon temps. La temperatura fou ahir molt bonica; el cel, lleugerament tacat ab bromes grases, se mostrà clar i el sol brillà esplendiblement.

Boletín oficial. — El d'ahir publica les següents disposicions:

R. O. circular de Guerra autorisant per a proveir als individus de l'exèrcit dels certificats acreditatius de sa posició en els files. Anunci del Govern civil, demanant els pressupostos municipals als pobles que no s'han presentat. Estadística del moviment jurisdiccional de població de la província. Anunci d'Ajuntaments i provincies judicials.

Don Francisco Solé, propietari de la mina mineral «Vichy España», de Caldes de Malavella, ens ha enviat uns bonics almanacs de butxaca ab que dit senyor obsequia als clients.

Ahir el personal de Correus va celebrar ab un banquet el V. aniversari de la declaració d'inamovibilitat de dit personal. Al banquet hi assistiren també què de cartería i els queques i ajudants de districte, i al final d'ell acordaren els reunits, enviar els següents telegrames:

Director general Correos. — Madrid. Carteria Barcelona en aniversari creació inamovibilitat reiterar a V. E. adhesió firmíssima. — Jefe cartería.

Angel Rendueles. — Madrid. — Comemorando quinto aniversario inamovilidad de carteros de Barcelona reiterar a V. E. adhesión inquebrantable y agradecimiento inmenso. — Jefe cartería.

De l'enginyer quefe de la Societat Anònima «El Tiburón», hem rebut 25 pesetes, recullides de les carres que pera cartería té la Companyia en ses estacions, les quals se repartiran entre persones que ho necessitin.

Ahir era la tradicional fira de Sant Tomàs. En aquest dia la rua constitueix una de les notes més típiques i més senyores de Barcelona. La rua d'ahir fou força llúcid.

A les primeres hores de la tarda, la gent s'anava essent al Parc, cap a les quatre de la tarda el passeig central se anà omplint de cotxes i carretats de totes menes, que donaven una nota d'anímació i de vida en aquells llocs, ab la molta gent que presenciava la rua.

Al cap al tard, la desfilla de cotxes pels carrers de la Princesa, Jaume I, Ferran VII i Rambles fou magnífica, ab la profusió de colors i gent de peu que transiava per aquells importants vies.

La Perruqueria Portabella, de la rambla del Centre, 35, ha tingut l'atenció de felicitar-nos les festes ab uns carnets, que a l'ensems que felicitació, son vals pera banysse al quarto de bany que posseeix l'establiment i pera utilitzar el serveix de cirabotes del mateix. Li agraim la finesa.

Seguint la costum d'altres anys, don Francisco Morató, amo del restaurant El Nou Lloc, ens ha regalat un decim de la Loteria de 10.000, com a record de la celebració a Madrid el dia 31 del corrent, pera que, en cas de sortir premiat, sigui son producte repartit entre famílies necessitades.

També ha enviat 12 botelles de cognac «Carulla», iguals a les que regalarà a la clientela durant aquestes festes.

En la drogueria Sucursal Dalmáu Oliveres, Plana Universitat, 8, xampans, vins, licors, Preus reduïts.

CONSELLS DE GUERRA

A la sala d'actes de la Presó Model s'hi reuní ahir matí un Consell de Guerra pera veure i fallar la causa instruída contra J. Catà i 14 individus més de Malgrat, als quals l'arcalde de dita població els acusa d'haver celebrat reunions revolucionaries i produir desordres públics la darrera setmana de Juliol.

L'arcalde, que comparexqué al judici com únic testimoni de càrreg, ratificà la seva acusació de que alguns dels processats anaven enfront dels grups revolucionaris, però no produiren dany ni a persona ni a finca, es dir, se limitaren a cridar i a fer tancos, botzges.

El fiscal, després d'un breu informe, demanà les següents penes:

Per als processats Josep Catà, Miquel Catà, Josep Riera i Martí Casas, reclusió perpetua.

Per a Josep Carbó, Joan Rigalt, Joan Quilès i Antoni Ventós, vuit anys i un dia de presó.

Per a Ferran Moles, Benet Beltrán, Salvador Mateu i Ricard Vicentí, tres anys, sis mesos i un dia de presó, i pera Ignasi Jané, dos mesos i un dia.

Les defenses demanaren l'absolució per falta de proves.

DE L'AJUNTAMENT

Obertura de carrer

Avui, l'arcalde ab els individus de la Comissió d'Ensenxa i els regidors del districte setè, anirà a pendre possessió d'uns terrenys cedits gratuïtament pels seus propietaris i que estan afectats pel carrer de Lleida. L'obertura d'aquest carrer posarà en comunicació el Marquès del Duero ab el Parc de Montjuïc.

De la Reforma

Ha sigut pagada la casa número 2 del carrer de la Nau, 4 d'Abadadors, i 18 i 20 del den Jui, propietat de don Manuel Raventós, de 5.899 pams d'extensió, i valuada en 70.000 pessetes.

El cotzors

Els llogadors de cotxes de luxe han participat que estan ja units (ab acta notarial), i per lo tant, en les condicions que'l senyor Layret els indicava pera tractar ab l'Ajuntament.

En conseqüència, avui, una delegació d'ells conferenciarà ab el consell d'Ensenxa sobre'l cobro dels arbitris atresats.

Ensenxa

La Comissió d'Ensenxa ha acordat per passos empedrats als carrers den Pujades i Llull, entre Padilla i Catalunya, per 16.336 pessetes, vorades i parets de contençió a la Cerdà Comtal a l'encrènata ab la Meridiana i a un cantó del carrer den Bufanall, per 8.757,12 pessetes.

També ha acordat fer la clavaguera del carrer de Sicília entre Almogavara i passeig den Pujades, per 19.430 pessetes, i la clavaguera de Lepanto, entre Wadkiss i passeig del Cementiri, per 17.500 pessetes i posar vorades i passos empedrats als xamfrans, per 6.900.

La crisi de les fustes

Continúa activa la campanya pera remeiar la crisi que menassa a l'important industria de la fusta. Els telegrams se creuen entrel Govern i els industrials i entre aquests i els seus representants a Madrid.

Ahir ens fou facilitada una copia dels enviatos:

De Malgrat.

«Excmo. Sr. Ministro de Hacienda.

«Fabricantes de envases de ésa solicitan a V. E. no modifique texto R. O. 20 de octubre 1899 sobre envases extranjeros para frutas, lo que sería causa de nuestra ruina. Juan Badia, Prat y Mercader hijo, Gilbert Turro y Compañía».

«Excmo. Sr. Ministro de Hacienda.

«Los empleados y operarios de fabricas de envases de ésa ruegan a V. E. impida entrada envases extranjeros para frutas, lo que nos dejaría sin trabajo y en la miseria.»

«Juan Moren, Ramón Pou, José Vila».

De Viver y Serrateix:

«Alcalde al Excmo. Sr. Ministro de Hacienda.

«En vista peligro reforma ley Aduanas introducción maderas causando ruina comarca suplicamos interceda salvando intereses pabs.» Juan Vilajosana».

De Castelladral:

«Alcalde al Excmo. Sr. Ministro de Hacienda.

«Causando reforma ley introducción maderas ruina completa riqueza forestal única existente en este país, suplican a V. E. intervenga favorablemente atendiendo intereses generales.» José Guirart».

Y com sigüé que entre les satisfactories noves que van rebent respecte a laqüestió ahir se tingüé coneixement d'una, que de resultat certa en les presents circumstancies, tindria veritable gravetat pera ls interessos de l'industria, foren enviat els següents telegrams:

«Ministro de Hacienda.—Madrid.

«Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Muntadas.—Madrid.

«Telegrafo ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

«Telegrafamos ministro Hacienda. Crece indignación y alarma por noticias recibidas continúa entrada envases fuera ley exención derechos Aduana Burriana rogamos V. E. aclaración para calmar inquietudes.—Presidente Sindicato, Bosch; secretario, Robert».

«Governador Barcelona.—Presidencia Consejo.—Madrid.

ament, a Catalunya no hi ha diferències fonamentals entre els que ens diem republicans, per que continuar separats, ab tot aques per mort dels diferents grups en que voluntariament ens hem anat acoblant? Quins priva d'ajuntar tots? Sols l'amor propi personal o de grup? Sols l'aire viciat que respirem en el petit clos de la capellera en que militem.

Una y altra cosa són massa petites, són massa mesquines pera no passar coratjoses damunt d'elles y arribar a la abraçada general que ens aïlli a tots, que ha de fer de l'esquerre baix ondonansa un baluart inexpugnable, contra'l qual ja no de resar enonadeses, les ungues de la reacció, que pretén ferse mestressa y senyora d'aquestes encontrades d'una tant hermosa com antiga tradició lliberal.

Aquesta necessitat d'ajuntar totes les forces autonomistes republicanes de Catalunya en una sola organització, es general avui arreu de la nostra terra. Els portaveus dels diferents grups republicans cada dia en parlen, cada dia demanen que la unió sigui un fet si's vol que cristallisi en quelcom pràctic lo que ve nomenant esquerre catalana y que, per ara, no ha sigut més que una coalició electoral. Y si arreu aquest desig el sent el poble republicà de Catalunya, si arreu es necessari aquest acoblament de forces, en lloc ho es més que en el nostre Baix Empordà.

Totes les persones que s'ocupen de la sort de la nostra comarca, ensems que senten fonament arrelats en son cor els principis de llibertat pera ls homes y pera els pobles, comuns a tots els republicans, desitgen ferventment que desaparegui aquest atomisme suïcida que impetra entre els republicans, baix empordanesos; tothom comprén, davant dels preparatius d'organització que pera propores futures lluites esan fent els elements reaccionaris, l'imposició necessitat en que estem de deixar de banda petreses y amor propi, si volem ab seguretat d'èxit plantar cara a l'enemic. Tothom ho desitja, tothom ho vol, mes ningú donal primer pas; tothom sembla esperar quel cridin, ningú s'atreveix a cridar als altres.

Doncs, bé, aquest primer pas, aquesta crida, la fem nosaltres.

Sense més mèrit, sense altre títol quel nostre gran amor a Catalunya y a la Llibertat, nosaltres ens dirigim avui als republicans tots del Baix Empordà, y ab l'emoció propia del qui's disposa a complir conscientment una gran obra, els diem:

Ja es arribada l'hora, companys, d'oblidar les peteses d'amor propi; ja es arribada l'hora de trencar el cercle que's orega dintre de migrades organitzacions; ja es arribada l'hora de donar lliure impuls al desig que sentim tots; abraçem-nos germaniament, y tots junts, decidits y coratjoses, anavem-nos a pendre posicions en la lluita que s'apropa, y que ha d'esser gloriosa. La llibertat de la nostra Terra, aquesta comarca, que tots diem sempre tant estimar, ens exigeix penar coses passades, ens imposen, sols pena de traïr-les cobardament, d'ajuntar-nos en una sola organització. El poble ho espera com la flor resaca pels raigs del sol espera la rosada, com l'assessorat beduí espera l'oasis reconfortador. No li deixarem les esperances an en nostre poble, que d'ell necessitem la força y l'entusiasme pera lluitar per la Llibertat.

Y es més, companys, si nosaltres, els qui pertencem a les organitzacions oficials en que's dividix el republicanisme a la nostra comarca, no atemem en ses desitjos al poble que's demana l'ajuntament de tots, serem aixafats pel mateix poble, qui passará per damunt nostre y farà la gran organització de les forces republicanes autonomistes del Baix Empordà. Sols haurém lograt ab la nostra passivitat y ab la nostra petesa de mirar retardar aquell moment grandís en que tots s'abraçassin, en que tots se sentiran germans, soldats d'una causa santa, al triomf de la qual sols haurém posat entrebancs, malgrat dir sempre a boca plena que estem promps a tota mena de sacrificis.

La crida ja es feta, el primer pas ja es donat. Que parlin, y sobre tot, que fassin ara lo que's petoca, els qui per son nom y per sa posició dintre del republicanisme baix empordanès son els indicats a donar la manera com ha de plasmar el desig del poble republicà autonomista.

Joan Linares Delhom.

Retorn de tropes

A les deu del matí arribà ahir al nostre port el vapor «Villareal», que, procedent de Melilla, conduia les forces dels esquadrons de cavalleria de Treviño, que formen part de la brigada de Catalunya.

A les onze el vapor «Villareal» quedà amarrat al moll de Balears, comensant el desembarc del personal.

Les senyores de la Junta del Nadal del Soldat Català, que esperaven a l'escala d'abordo el moment del desembarc, entregaren al quefe de l'expedició, coronel López de Quintana, una branca de llorer, lo mateix que a la oficialitat.

Desembarcat el personal i fets per les senyores els donatius dels paquets del Nadal, el quefe de l'expedició y la oficialitat, junt ab els generals Weyler y Rodríguez, que assistiren al desembarc, y el coronel i oficials de la guarnició de Vilafranca, foren obsequiats ab un lunc per les senyores de la Junta.

Després del lunc brindà'l general Weyler per l'exèrcit, per Espanya, per Catalunya y per la Junta. El quefe de la expedició correspongué al brindis del capità general ab paraules de remerciament a la Junta del Nadal del Soldat Català.

Seguidament comensaren les maniobres del desembarc del bestiar i armament.

En vista de que aquestes durarien, per sa complicació, fins entrada la tarda, se disposà un bacinet a bordo, pera'l capità general, oficials, quefe d'expedició, general governador y la Junta del Nadal.

El públic que esperava a fora, compost principalment de famílies dels arribats, se anà retirant del moll donat lo llarg que resultaven les maniobres de desembarc, després d'haver tingut ocasió de veure als pabs.

El ranxo fou servit a les tropes a l'hora reglamentaria. El bestiar que estava establert a la bodega, fou portat a coberta per medi de les grues y d'allí a terra per la palanca.

Les maniobres se verificaren ab tota regularitat. Les tropes han portat un petit burret nat de poc y que fou recollit dels monos com un deix de guerra.

Els arribats són: 1 quefe, 4 oficials i 108 soldats.

La Companyia Transatlàntica els obsequià ab un paquet de cigarros.

Pera lls a les quatre acabaren les maniobres, y les tropes, y les tropes, y les tropes, d'ont sortiran avui al matí cap a Ordal.

D'Ordal, per jornada, se traslladaran a Vilafranca y d'allí a Vilanova, ont definitivament van de guarnició.

Els soldats arriben en bon estat de salut.

pas que l'obra sigüé un gran preu, però si que es una obra definitiva, un d'aquells retrats que no anirà mai a les golfes. Es, per damunt de tot, una obra d'art y l'art la farà viure y la farà admirar com l'han admirada ls grans que han deixat repetides vegades el seu patuat deambular sota les voltes per contemplar-lo.

Per aixó he volgut pendir la justícia d'un plaquidament al seu autor, el senyor Agustí Ferrer; y si la meua humil paraula pot servir d'encoratjament, jo li prego segueixi pel camí emprès; que fassi Art, però no li faci manera que l'Art pot fer-se ab sinceritat y ab entusiasme.

ALBERT DE QUINTANA

Sessió de l'Ajuntament

A dos quarts de sis de la tarda, comença la sessió de segona convocatòria de la present setmana. Presideix el senyor Layret.

S'apropa l'acta de l'anterior.

—Sens dubte la nota més simpàtica de

telegrams diuen que avui sortirà de Madrid, altres afirmen que'l senyor Suárez

segons sembla, de bons antecedents. El mateix jutjat va ordenar el regoneixement

les cadres de l'ampla sala, desitjosos
fruir de tot l'espectacle,

de ser repartida als subscriptors de la Biblioteca Universal Il·lustrada. Son autor, i

Quart creixent. — Lluna plena i 26.

el kebi havia entrat a Tazzi acompanya
de l'amic que fe de les tropes del Regim
Malgrat el disgust que li produïa aq
nova, el soldat del Marroc se disposa a ca
sarse ab la filla del Mokri.

